

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Instrvctio Ad Meditationem rectè instituendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

nes ad viuum vita operumq; CHRISTI
representantes mysteria, verumetiam Me-
ditationes de ijsdem, cum aliquot breuib;
documentis ad demonstrandam praxim,
continentur.

INSTRVCTIO AD MEDI-
tationem rectè instituendam.

TEmpus meditationi habe præfi-
nitum & stabile: nec illud absque
iusta causa immutes. Dæmon e-
nim, cum efficere non potest, vt oratio
nem omninò prætermittas, id agit, vt
eam in tempus incommodum differas
actandem, cum eam non sine multipli-
ci defectu perfeceris, tibi autor sit, vt
prorsus eam negligas. Horæ meditatio-
nis aptissimæ sunt matutinæ ante omnia or-
gotia. conuenit enim, huic sancto exerci-
tio Deo tam grato, animæque nostræ
salutari optimum tempus attribui.

Locus sit ab omni strepitu remotus
vbi nec negotiantium, nec confabulan-
um sermones exaudiantur. Nec tam è
mittenda meditatio, si talis locus desit
enim feceris, quod in te est, diuina gratia
frictus, non deerit ratio colligendæ medi-
tationis.

Situs corporis sit modestus et deu-
tus, vt vel genua flectas, vel pedibus in-
stas Deambulatio non videtur conueni-
ens meditationi, nisi breuis sit & non in-
citas

MEDITATIONES. 155

citata. Et licet sine peccato etiam sedendo possit institui meditatio: tamen corporis situs potissimum retinendus, qui plus iuuet attentionem & deuotionem, modo absit omnis violentia & poena. Quod si aliquandò meditatus fueris sedendo, bonum erit, modo sanitas ferat, non tegere caput, vt ex hoc signo alij intelligant, te nō esse aut negotijs profanis, aut studijs philosophicis intentum, sed Orationi, & rerum diuinarum contemplationi.

QVID AGENDVM ANTE
Meditationem.

PRæcedenti die sub noctem præuide punctum vel mysterium de quo sequenti mane erit meditandum: & vbi euigilaeris, vel surrexeris, cogita de meditatione futura, sic enim paratior & attentior ad eam accedes. Si enim in omnibus negotijs humanis, quæ cum hominibus tractantur, id contingit, vt primum cogitemus quid agendum sit. quãro studiosius id curandum in spiritualibus, quæ tractantur cum Deo?

Vbi locum Meditationis adieris, imaginare te ibi à CHRISTO Domino nostro, vt gratam tibi audientiam præbeat, expectari, ac inter eundem rogabis Angelum tuū custodem, vel aliquē è Sãctis

tuis patronis, vt te comitetur, vt ad CHRISTVM adducat. Cum ad locum perueneris, humilem & deuotam ei exhibe reuerentiam.

Nixus genibus mentem eleua ad Deum, & gratiam postula ad suæ diuinae maiestatis gloriam, animæq; tuæ fructum, Meditationem instituendi. Quam re exemplum sequeris Ecclesiæ, quæ initio diuinarum laudum dicit: *Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adiuuandum me festina.*

Prodest etiam in principio deprecari Deo veniam omnium peccatorum & imperfectionum, quibus offendi eius oculi potuere: dolendo enim de illis, eum facile tibi propitium & beneuolū reddes.

*QVID AGENDVM IN IPSA
Meditatione.*

QVO in meditatione sis attentior, imaginare te sic præsentem esse Mysterio, de quo meditandū est: ac si videres & audires omnes personas, quæ interueniunt, mente perpendendo, non solū quid dicant, vel faciant, sed etiam quid cogitare piè potuerint. Quares & amplam tibi suggeret in meditandō materiam, & reddet in considerandō attentioem.

Quod si in aliquo puncto, singulari deuotio

MEDITATIONES. 157

deuotionis affectu, vel alio spirituali sensu te senseris commoueri; non est statim ad alterum punctum transfundendum, sed in eo nonnihil immorandum.

Inter meditandum, semper coneris, quod intellectus discurrendo inuenerit, traducere ad affectum voluntatis, vel ut respuat, si materia sit peccati, vel cupide amplectatur, si materia sit virtutis vel deuotionis. hic enim est præcipuus Meditationis fructus.

QVAD AGENDVM FINITA

Meditatione:

Meditatione finita institue Colloquium, quod non est aliud, quàm familiaris & affectu plena sermocinatio cum DEO, nunc laudando eius magnalia; nunc pro beneficijs gratias agendo; nunc postulando peccatorum veniam, aut in bono perseuerantiam, nunc offerendo illi vitam suam, omniaque opera cum firmo proposito nihil committendi vel cogitandi, quod diuinæ suæ Maiestati displicere possit.

Post omnia finita, vtiliter facies, si examines, quomodo successerit meditatio, ut, si culpa aliqua, vel impedimentum interuenerit; in posterum caueatur.

Neque contentus esse debes, aut solas

rerum meditarum consideratione, aut affectibus in Meditatione deprehensis: verum debes deinceps omnem vitam, actionesque tuas, ad inspirationes & motus à Deo in Meditatione communicatos conformare.

DOCUMENTVM

Ad superandas difficultates Meditationis.

AD meditandi studium præcipue inuere te debet purum & sincerum Deo in hoc sancto exercitio placendi, vitamque & mores secundum Creaturæ tuæ voluntatem componendi, desiderium. Quod plurimum te iuuabit, ad expugnandas quasdam difficultates, ob quas multi orationem mentalem negligunt.

PRIMA difficultas est, quod omni deuotionis sensu destituaris, sicque aridus sis, ut non solum meditatio tibi videatur onerosa, sed etiam mera temporis iactura. Ad hanc difficultatem superandam, aduerte debes, ariditatem hanc tua culpa potest contingere, ut si ad Meditationem non te prepares præuidendo Meditationis materiam, ut supra dictum est. Deus enim in poenam huius negligentia merito te omni dissolutione, & gustu meditationis priuat. Ita queremedium ad tollendam hanc poenam, aliud non est, quam ut tu remoneas culpam.

Non-

MEDITATIONES 159

Nonnunquam ariditas illa oboritur citra
 tuam culpam, sed neq, tunc abiicienda est
 meditatio. Sicut enim tibi placet tempus
 consolationis, quando Dominus instar solis
 astius propius ad te accedendo, gustum ali-
 quem Meditationis impertit: sic displicere
 non debet tempus desolationis, quando idē
 dominus velut sol hibernus longius à te re-
 cedit: id enim facit commodo tuo, ut, nimi-
 rum, illo tempore altas iaceas humilitatis
 radices, agnoscendo, quod idcirco siccus &
 aridus remanseris, quia Deus longius à te
 abscessit. Fieri etiam potest, ut Deus are-
 scere te in oratione sinat, probandi tui cau-
 sa, nū ex puro amore, an verò propter mer-
 cedem, hoc est, expectatum in oratione ser-
 vum spiritualem illi seruias. Aut certè illud
 facit Deus, ut cognoscas consolationem me-
 ditationis esse suum donum, quod dat, cui
 vult, & quando vult, atq, ita te compares
 ad illud humiliter ab eo postulandum. Ve
 ut sit, quoties aggredieris Orationem ad
 placendum Deo, sicut debes, poteris dicere.
 Ego non inchoavi hanc Meditationem ad
 capiendam consolationem, sed ob amorem
 Dei mei, & ob eiusdem amorem illam quo-
 que perficiam.

ALTERA difficultas est, quod in ipsa
 Meditatione varijs & importunis agi-

teris cogitationibus, siue opera daemones ad
 impediendum fructum Meditationis exci-
 tatis, siue à natura nostra per peccatum
 inordinata, hoc est, à vi imaginatiua, qua
 contra voluntatem varijs cogitationibus
 implicari solet, exortis. Atq; hic opus est di-
 ligentia in illis repellendis, sed remota à
 omni mentis anxietate. si enim sine villo tuo
 consensu obrepant, scias, nullum à te admi-
 ti peccatum. Et labor in respiciendis illis, ut
 recte fiat meditatio, non minus Deo gra-
 tus est, quam si attentè cum deuotionis sen-
 su meditare, imò maioris meriti est, quam
 plena consolationis oratio. Proderit etiam
 in eiusmodi pugna instituerè Colloquia,
 vel implorando diuinum auxilium, & hu-
 militer agnoscendo te tuis viribus nihil
 posse: vel te ipsum accusando, quod ne-
 nam horam consistere coram Creatore tuo,
 sine terrenarum cogitationum intercur-
 pssis: Contra scrupulos, vel tentationes,
 quæ tempore Meditationis, occurrere so-
 lent, optimum remedium est, illos contem-
 nere, & diligenter Meditationi attendere.
 Similiter si inter meditandum, negotium
 parui momenti se offerat, non est consili-
 abrumperè Meditationis filum, ut vel per-
 ficias illud, vel etiam memoria causa am-
 tes: cum enim Meditatio sit actio tam per-
 fecta, & tam grata Deo, non conuenit eam

MEDITATIONES. 161

quoniam negotiolo deseri, vel interpellari.
TERTIA difficultas est, quod dum videmus nullum esse huius exercitij fructum, multi illud tanquam inutile deserimus.

Verum hac manifesta est tentatio, inde profecta, quod non advertimus, quia in re consistat verus Meditationis fructus. Si enim ex amore Creatoris tui meditationem instituis, magni fructus loco habere debes, quod ei placeat, ac procul dubio illi placet, quoties praeestas circa Meditationem, quantum commodè potes. Quamquam fructus eius est, Fuga peccati, & recta vitæ institutio, uti videre est in ijs, qui cum humilitate Meditationis exercitium frequentant. Atque hic fructus ortum habet à lumine, quod à Deo in Meditatione accipitur.

QUARTA difficultas inde oritur, quod experiamur nos non obtinere à Deo, quod in oratione petimus. Verum nec hoc debet te absterre à Meditatione, quæ præcipue institueda est ad Deum laudandum & benedicendum. At magni beneficii loco habere debes exercitium Meditationis, utpote sanctum, Deoq; pergratum, quo cum placere ei cupias, non dubium est, quin plus quam ab eo petieris, modò anima tua sit salutaris impetraturus.

QUINTA difficultas est, quod aliquando

do meditatio videatur laboriosa. Non dubium est, quin deinde Meditationem faciat admodum laboriosam, ut vel illam differas, vel certè proferas. Verùm in te nullum desiderium est placendi Deo, vel non erit tibi graue & arduum vacare meditationi, vel existimabis rectè impendere omnem laborem propter illum qui tuos pro te sustinuit labores.

IESVS DVX NOSTER, ET

Redemptor noster.

PVNCTA MEDITATIONIS

CONTEMPLARE hic filium Dei à Patre aeterno hominibus datum, non solum tanquam redemptorem, sed etiam velut Ducem & Magistrum, qui doctrinam suam, & multo magis exemplo viam salutis & veram perfectionem nos edocet. Verùm aduerte, hunc magistrum, uti profusus contrarius est mundo, sic etiam doctrinae sua tradere cum mundo pugnantem, ut de respuendis voluptatibus, abijcendis opibus; condonandis iniurijs, humilitate, & mansuetudine sectanda. Cum ipse sit sapientia infallibilis, & omnis veritatis regula, errare nequaquam potest. Errat igitur mundus, & tu cum illo, hunc Ducem coelestem sequi nolis, si mores tuos illius Magistri moribus conformare, qui tam amabilis est & generosus.

MEDITATIONES. 163

fus, vt nullam pro suis laboribus expetat mercedem, imò suos discipulos & diligenter tuetur in terra, & postea remuneratus in caelo.

NATIVITAS CHRISTI.
PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo Dominus vniuersi de caelo descenderit, vt tibi ministraret, formam serui humilem assumpsit, in stabulo natus est. Quare significauit se in suo seruitio non suum commodum, sed tuam salutem questurum.

CONSIDERA quoque, quomodo, vt tibi expeditius seruiret, voluerit nasci pauper: vt tu intelligas eum, cum omnia impedimeta remouerit, se totum in tuo seruitio futurum.

IAM si ab eo postules, quid illum ad tantam submissionem, inopiam, & molestias impulerit? respondebit; Tuæ salutis amor & desiderium.

DOCUMENTA.

1. Si seruiendo Deo, tua secleris commoda, plus tibi ipsi seruis, quam Deo.
2. Vis bene seruire Deo? remoue, quicquid vel modicum te impedierit.
3. Si talis Dominus tantum amore tui fecit, quid non facies propter ipsum? quã incundum tibi erit, si aliquid patiaris amore ipsius?

CIR-

PUNCTA MEDITATIONIS

CONSIDERA, quomodo Saluator secundum legem circumcidi voluerit, ad quam tamen non erat obligatus. Vnde die octavo amore tui non sine dolore Patri obtulit lachrymas, sanguinem, & purissimæ carnis suæ partem.

CONTEMPLARE, quomodo, cum Circumcisio id temporis fuerit peccati originalis remedium, Christum non puduerit signum peccatoris circumferre, & etiam in mundo eiusdem culpæ reum haberi, ut tuas culpas inciperet expiare.

Cogita, bonum Dominum se ea in plus humiliasse, quàm in Natiuitate: in hac se seruum, in circumcissione vero se exhibuit peccatorem, seruo vilior rem.

DOCUMENTA.

1. A preceptorum obseruatione te absterreat labor, quia Christus, ut pareret legi, suum profudit sanguinem.
2. Vaili, quem peccare non pudet, det autem frequentare Sacramenta, quæ sunt peccati remedia.
3. In imitatore Christi, cum ad altum let crescere humilitas.

INFANTIA IESU.

PUNCTA MEDITATIONIS

MEDITATIONES. 165

CONSIDERA, quomodo CHRISTVS, cum triginta annos expectare statuisset, vt initium daret prædicationi, & se Saluatorem mundi demonstraret, interea elegerit subesse parentibus suis, & cū omni humilitate & promptitudine illis obedire.

CONTEMPLARE, quomodo Dominus noster hoc suo exemplo demōstrat perfectionem viuendi in obedientia, quæ sicut ob salutē securior est, sic propter gloriam magis est meritoria.

CONSIDERA, qua submissione Rex angelorum post tempus aliquod contemplationi datum, nunc matri suæ sanctissimæ seruiat, nunc opem ferat iosepho.

DOCUMENTA.

1. Verus obediens debet promptè obedire, & seruire, etiam si sapientior, sanctiorq; sit suo superiore.
2. Quo vita status perfectior est, hoc homo plus obligatus est ad opera perfectè exercenda.
3. Tunc obedientia tua grata erit Deo, quando coniuncta erit cum humilitate, qua eius est mater.

CHRISTVS INTER
Doctores.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CON-

CONSIDERA, quomodo Dominus noster, cum duodecim esset annorum à matre sua, & Iosepho ductus fuerit Hierosolymam ad solemnitatem Paschæ, & quæ (patribus in Nazareth regressis) miserit, ut suum Patri cœlesti honorem deferret.

ERAT tunc temporis Saluator noster in templo, quasi in Patris sui domo, & respondens inter doctores suis interrogationibus prudentibusque responsis tantam lucem rebus diuinis attulit, ut Doctores obstupefacti fuerint ob eius prudentiam & modestiam.

VERISIMILE est bonum IESUM duo illo in ciuitate humiliter ad vitam sustentandam eleemosynam emendicantem.

DOCUMENTA.

1. Vbi agitur de honore Dei, aut nostræ salute, posthabendi sunt etiam parentes.
2. Proximus inuatur bona doctrina, quia illa mens eius illustratur, atque magis modestia, & exemplo bono, quod virtutem permouetur.
3. Discipulus Christi non est quod des esse pauperè, & more pauperis viuere.

CHRISTVS BAPTIZATVS
PUNCTA MEDITATIONVM

CONSIDERA, quomodo, cum Iohannes Baptistam, magnam plebem

MEDITATIONES.

167

rum hominum, & peccatorum turbam
baptizaret, humilis IESVS, velut vnus de
plebe, se S. Ioanni Baptistæ baptizandum
obtulerit, quasi ipse similis esset alijs, & ba
ptismo opus haberet.

IOANNES de tanta humilitate obstupe
factus, se ad Christi pedes abiicit, & ab i
pso baptizari petijt: sed victoriam obti
nuit humilitatis Magister IESVS, & à præ
cursore suo est baptizatus.

CONTEMPLARE, quomodo Dominus
nostro baptizato patefacti sint cæli, Spiri
tus in specie columbæ descenderit, ac su
per eum requieuerit. Vox quoque à Pa
tre æterno audita sit, dicens de Christo:
Hic est filius meus, in quo mihi cõplacui

DOCUMENTA.

1. *Ne te præferas alijs; nec quæri ma
lium alijs tractari.*
2. *Nunquam eris verè humilis, nisi
Christi exemplo vancos omnes mundi respe
ctus & opiniones pedibus conculces.*
3. *Qui ex virtute seipsum despicit,
magno est apud Deum loco.*

CHRISTVS IN DESERTO.
PVNCTA MEDITATIONIS.

Contemplant, quomodo Dominus
prius experiri voluerit Pœnitentiam
quàm eam alijs prædicaret. & idèd mox
post baptismum se recepit in desertum.

CON-

CONSIDERA, quomodo in illo pius
IESVS, præter crebras contemplationes,
& continuum quadraginta dierum no-
ctiumque ieiunium, multas perpeffus sit
molestias: toto enim illo tempore nuda
humus illi domus & lectus fuit.

COGITA, quantus stupor fuerit, vide-
re in loco deserto illum, qui in cælo ado-
ratur ab angelis, non solum omnicon-
uersatione humana destitutum, sed etiam
vt loquitur S. Marcus, versantem inter
bestias.

DOCUMENTA.

1. *Difficulus aly persuadebis virtutis studium, si nullam ipse demonstraverit.*
Christus enim non verbo docet, sed opere.

2. *Qui ex nimio sui amore fugit penitentiam, affligit animam, & se amare nescit.*

3. *Nisi multis te priues commoditatibus, proximo tuo nunquam eris vel adiuumento, vel bono exemplo.*

CHRISTVS TENTATVS.
PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, Dominum nostrum post tam asperam penitentiam a Demone fuisse tentatum. Primum, vt ex lapide faceret panem. Deinde, vt se de templi pinnaculo præcipitaret. Tertio, pro-

MEDITATIONES. 169

misit ei omnia regna mundi, si se adoraret.

CONSIDERA peruersam tentatoris intentionem, qui conabatur, si CHRISTVM pertraxisset ad peccatum, impedire generis humani redemptionem.

Ex altera parte considera, primò mansuetudinem IESV, quod à tam vili creatura permiserit se tentari. Secundò zelum, quia dæmon, dum adorari quærit, vt Deo honorem suum eripiat, subitò à CHRISTO repellitur.

DOCUMENTA.

1. *Dæmon semper incipit specie boni vt ingrediatur cum nostra intensione, sed egrediatur cum sua.*

2. *Qui non resistit tentationibus paruis, facile labitur in magnas.*

3. *Consentire malo, est Dæmoni obedire, & Deo honorem suum adimere.*

CHRISTVS MANDVCAT.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, sanctissimam CHRISTI humanitatem post ieiunium tã longam, tantasque molestias, plurimum esse extenuatam & debilitatam: idque non alia de causa factum, quàm vt lueret pœnam pro tuis excessibus, teq; doceret modum

H dum

dum mortificandi passiones, & effrenatas cupiditates.

Deinde expende, quo pacto clementissimus Deus per angelorum ministeria liberaliter prouidet Christo Victori, quoad sustentandam vitam humanam etiam necessaria.

Contemplare modestiam IESU in inducendo, etiam si esset famelicus. Vide ut primum benedicat mensae, collaudat Deum, è cuius manu omnia huius vitæ bona procedunt.

DOCUMENTA.

1. Qui nimis indulgentior tractat corpus suum, sapienter illud experitur proteritum & rebelle.

2. Fac, quæ tui sunt officij, & qui potes, & Deus, quod deerit, supplebit.

3. Mensam adire, & non prius Deum laudare, potius est ingrata bestia, quam hominis ratione præditi.

CHRISTVS DOCET APOSTOLVS PVNCTA MEDITATIONE

CONSIDERA, CHRISTVM, cum cogitaret aliquos constituere Prædicatores, qui sapientes & potentes huius mundi sanctum suum Euangeliū conuerterent, elegisse hos paucos, simplices, & pauperes piscatores.

Perpende deinde, quam doctrinam

MEDITATIONES. 171

tradat, Beati pauperes spiritu, mites, qui lugent, qui esuriunt & sitiunt iustitiam, aut perfectionem, misericordes, mundi corde, pacifici, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam.

Deinde eos hortatur ad iuuandum animas, & glorificandum Deum bonis operibus, eo quod sint sal & lux mundi.

DOCUMENTA.

1. Deus in hac vita vocat ad labore, ut in altera det eternam requiem.
2. Doctrinam Christi recipere gratia est, at non obseruare illam, damnatio est.
3. Qui bonis operibus & bonis consilijs demonstrat peccatoribus & bonis consilijs eos preseruat a malis, est lux vera, & sal mundi, ac ut talis mercedem recipiet.

CHRISTVS IN NAUI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Contemplare, quomodo Iesus praedicando turbis in terra defessus, cum suis discipulis ascendat in nauiculam, & instar operarij defatigati ad dormiendum se componat.

Inter nauigandum, ecce oritur tempestas tam periculosa, ut Apostoli conterriti confugerint ad IESVM, & excitato dixerint: Magister, salua nos, alioquin perimus. Tunc Dominus

H 2

Ma-

Maiestatis exurgens, imperavit ventis & mari, vt cessarent. & repente secuta est tranquillitas magna.

DOCUMENTA:

1. Qui IESVM habet in anima sua macula, iactari quidem potest, sed non submergi.

2. In aduersitatibus sic ad Deum confugas, vt tamen media ordinaria non negligas: sicut Apostoli, dum refugerent ad Christum, omnem tamen operam suam in seruanda nauis posuerunt.

3. Infelix sis, si resistas tuo creatori, quando quidem creatura rationis ex parte ei auscultant & ad nutum obediunt.

CHRISTVS IVXTA
piscinam.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE, IESVM, post factam in templo orationem, adire piscinam ad inuisendum pauperes infirmos petere à quodam paralytico, qui 38. annos ibi expectârat, an sanari vellet, illum que modestè respondere, sibi hominem deesse, qui iuuare queat.

CONSIDERA humilem huius infirmo patientiam, qui neque de Deo, neque de hominibus querebatur, nec sortem suam

MEDITATIONES. 179

am deplorabat: vnde & meruit à CHRISTO miraculosè sanari.

CONSIDERA, IESVM, cum illum ipsum paralyticum postea inuenisset in templo, illi dixisse: Ecce, sanus factus es. Vade, & noli amplius peccare, ne quid deterius tibi contingat.

DOCUMENTA.

1. Disce à Christo, prius vacare orationi ad impetrandum auxilium, ac deinde querere sanitatem, ac iuuare proximum.
2. Qui in agitudine patiens non est, corpori nocet, & animam non iuuat.
3. Si recidere non vis in peiorem agitudinem, nempe animæ, frequenta S. Confessionem, qua est optimum ad sanitatem, & præseruationem à malis antidotum.

CHRISTVS TURBAM PASCIT in deserto.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo CHRISTVS, postquam tantam hominum turbam sancto Verbo suo pascit, & infirmos eorum sanauit, eandem voluerit etiam cibo pascere corporali.

COGITA Apostolos diffisos esse de tanto numero saturando; Dominum verò

H 3 NON

non diffisum, cuius misericordia est infinita, & potentia non est inferior voluntate.

Contemplare, quomodo CHRISTUS benedixerit illos quinque panes, & duntaxat pisces, quos habebant, Apostolisque dederit distribuendos, qui eorumque sunt multiplicati, ut post saturata quinque hominum millia, duodecim cophini fragmentorum superfuissent.

DOCUMENTA.

1. Dum provides temporali proximorum necessitati, simul auxilium aliquod ministra pro officio anime.
2. Nemini deest Christus, qui pro se ipse adiunxerit.
3. Alij panes oblectare possunt gustum nostrum, sed quem Christus per Apostolos nobis distribuendum porrexit, valet ad salutandam animam.

CHRISTVS RESPVIT HOMO-
nones mundanos.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo Iudæi, cum viderent tam admiranda opera fieri Christo, simulque considerarent beneficia quæ continenter ab eo accipiebant, voluerint eum facere Regem & Dominum suum.

MEDITATIONES. 175.

Verum saluator, quia non dominandi, sed ministrandi causa in mundum venerat, aufugit ab eis, præbens, scilicet, exemplum tibi fugiendorum honorum, dignitatumque mundanarum

CONSIDERA, Dominum non solum non consensisse, ut esset Rex, sed ne loqui quidem voluisse cum ijs, qui eum coronare tentabant.

DOCUMENTA.

1. Si tanta est vis bonorum operum, ut homines existimēt aliquem dignum regno propter illa: quanto magis à Deo in cælo speranda est regia corona ob bona opera cum amore facta

2. Quod Christus respuit coronam, tui docendi causa facit, ut discas in hac vita esse pugnandum, in altera verò victorem coronandum.

3. Verum Christi discipulum decet, nec in magnis, nec in parvis rebus accommodare se mundo.

CHRISTVS CVM MARTHA
& Magdalena.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo IESVS venerit
in domum Marthæ, quantaque-
H 4 de-

deuotione ab ea sit receptus. Et quomodo Maria Magdalena omni cura præparandi omnia reiecta in Martham, confederat ad pedes IESV ad audienda sacra eius obsequia.

PERPENDE, quomodo Martha, relicta sola à sorore, non irascatur contra illam, nec curam parandi omnia deserat, sed tantum per Dominum implorat auxilium.

CONSIDERA, quàm suauiter CRISTVS reprehenderit Martham, quod plura quàm opus esset, præpararet, & Martham laudarit, ob desiderium audiendi diuini verbi.

DOCUMENTA.

1. In communionis sanctæ cum deuotione à te primò suscipiendus est CRISTVS, deinde humili attentione audiendus.
2. Qui in laboribus indignatur, clarat se non laborare propter Deum.
3. Disce à Christo, non ideo, quia te officiosus est quispiam, tibi ab eius correctione, quando erras, esse cessandum.

CHRISTVS EX AVDIUIT
Cananaam.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo Cananaam præcisa sit IESVM, pro filia à demonio.

MEDITATIONES. 177

oblecta: & quamuis Dominus non respō-
derit, illa tamen non destitit sequi CHRIS-
TUM, eiusque misericordiam implorare.

Contemplare, quomodo Dominus
declaravit se eam parui facere, dicens, non
esse bonum sumere panem filiorum, &
mittere canibus: quod dictum illa proba-
uit, & mox humiliter subiunxit, se non
nisi micas quasi catellam, quærere, quæ
cadunt de mensa Dominorum.

Dominus ergo considerans perseue-
rantiam, humilitatem & fidem huius
mulieris, laudavit eam, & concessit, quod
voluit.

DOCUMENTA.

Disce à Cananaa tres Orationis condi-
tiones. Prima est perseverantia nam, cum
nullam responsum accepisset à Christo, pe-
titionem suam iteravit. Secunda est humi-
litas, quia confessã est se esse catellam. Ter-
tia fiducia obtinendi gratiam, non ex pro-
prio merito, sed ex Dei misericordia, ob
quam fiduciam à Christo Ca-

nanaa est lauda-
ta.

H. S. CHRI-

CHRISTVS TRANSFIGV-
ratus.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo CHRISTVS, in Transfiguratione gloriae suae ostenderit tribus suis discipulis, vt conspecta parte premij ad tolerandas tribulationes animarentur.

CONSIDERA, quomodo, dum Dominus se gloriosum demonstrat, Moyses & Elias colloquantur de Morte, quam illi passurus erat Hierosolymis, multo plura ea persolueno, quam necesse erat.

CONTEMPLARE, quomodo Petrus conspecta Christi gloria, tanta voluptate illi perfusus, vt optaret ibi construi tabernaculum, & perpetua visione illa perfrui posset. Quamuis, vt dicit S. Marcus, Petrus nesciret, quid diceret.

DOCUMENTA.

1. Obserua in Christo, quod ignominiam crucis patefaciat toti mundo, gloriam autem suam paucis,

2. Quo amor diuinus in te maior fiat, hoc maiori desiderio pro Deo patienter flagrabis.

3. Si Petrus, quia tabernaculum et gloria uoluit in terra cum Christo, repraesentare

si fuit, quid illis fiet, qui construunt tabernacula sine Christo?

CHRISTVS AMAT

Puritatem.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo Domino nostro tanto peccator placuerit innocentia & puritas, vt dixerit. Sinite paruulos veni ad me: eosque benignè receperit, complexus sit & benedixerit.

Vnde & Apostolis dixit. Nisi efficeretur sicut paruuli, non ingressuros in caelum. Quo sermone eos corripuit: eo quod inter se contendissent, Quis eorum esset maior.

Considera Dominum, ne parui exemplo grandium offenderetur, dixisse. Qui scandalizauerit vnum ex istis minimis, qui in me credunt: expedit ei vt mola asinaria suspèdatur ex collo eius, & submergatur in profundo maris.

DOCUMENTA.

1. *Va ijs, qui peruertunt, aut impediant iuuenes desiderio seruiendi Deo flagrantes.*
2. *Si ambitio turbauit Christi Apostolorum, quid non faciet ijs, qui Apostoli non sunt?*

3. Si scandalizare proximum in omnibus
est magni peccatum. quanto maius erit in
ijs qui à Deo vocati sunt ad proximos in-
uandos?

CHRISTVM NECESSE
est sequi.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, CHRISTVM cuidam diuiti
percunctanti, quid faciendo vitam
æternam obtinere possit, respondisse, si
obseruet Dei mandata. Cumque diues
subiecisset, se ab infantia illa seruasse ad-
didisse CHRISTVM. Si vis perfectus esse,
vade, & vende omnia, quæ habes, & da
pauperibus, ac veni, sequere me.

CONSIDERA, illum, hoc audito, contri-
statum, eo quod diues esset, & multas
possessiones haberet, CHRISTVM verò di-
xisse, Difficile est diuitem intrare in reg-
num cælorum.

DOCUMENTA.

1. Si tantum laboras pro hac misera
& mortali vita, quid non facere debes pro
æterna?

2. Si manere in mundo, & dare ele-
mosynas melius esset, quàm profiteri pa-
upertatem religiosam, Christus illi dixit.

MEDITATIONES. 181

non rectè consulisset, ut omnia bona sua
daret pauperibus, & desereret mundum.

3. Amens es, si propter opes, quas in despe-
dum tuum tandem debes deserere, iactan-
tam facias regni caelestis.

CHRISTVS HORTATUR
ad patiendum.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo mater filio-
rum Zebedæi, instigata à Iacobo &
Ioanne filijs, à Domino petierit, ut
vnus ad dextram, & alter ad sinistram in
regno eius sederet.

Contemplare, quomodo Christus Do-
minus noster ambitionem eorum petiti-
onem reprehenderit, indicans, prius eos
debuisset de pugna & passione, quàm de
pæmio & quiete cogitare.

Considera, Dominum manifestasse
Iacobo & Ioanni ipsos aliquando passu-
ros: at non manifestauit eis dignitatem,
quam quærebant: ut discerent seruire Deo,
propter Deum, & non pro suo commo-
do & honore.

DOCUMENTA.

1. Fævor humanus apud Mundi Domi-
nos valet ad obtinendam gratiam: Sed a-
pud Deum valet virtus, & honorum o-
perum meritum.

H. 7.

2. Tit.

2. Tutantum labora in terra : & De
 curam relinquo de premio, quo laborem
 tuum est remuneraturus.

3. Si in hac vita quaris pacem & gaudium
 in altera, actiones tuas non aliò reserui,
 quàm ad Deum.

CHRISTVS VENDENTES
 templo eiecit.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONSIDERA, quomodo Christus
 Hierosolymam ingressus, mox
 ius adierit templum, illudq; in-
 uenerit plenum bestijs & negotiatoribus,
 sic vt potius locus nundinarum, quàm
 Domus orationis videretur.

Cogita, quantum afflixerit Christum,
 videre tanta iniuria affici Patrem suum
 caelestem, in templo, vbi summus ei ho-
 nor deferendus erat, cum ad id fuerit de-
 dicatum.

Aduerte, quemadmodum Christus
 incensus zelo honoris diuini, flagello eie-
 cit tum bestias, tum negotiatores
 menasque & æs numulariorum sub-
 uertat; vt te doceret, quomodo omnes
 affectus carnales, illicitosque contractus
 ex anima tua, quæ est templum Dei viu-
 exterminare debeas.

DOCUMENTA.

1. *Si non conuenit animalia rationis expertia uersari in templis: uide ne tu quoque in illo uersere, tanquam animalis homo, omnis deuotionis expertus: uel etiam deterius animali, nemp̄e, cum peruersa intentione.*

2. *In Ecclesia non placare Deum uenerando ipsum, est illum ad iram prouocare.*

3. *Sic tractatur qui in Domo Dei non reuēse gesserit.*

CHRISTVS MALEDIXIT
fici.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CONSIDERA, quomodo Christus adiens ficū, quæ erat iuxta uiam, ut carperet ex ea fructus, & degustaret, non inuenit in ea quicquam, ut habet S. Marcus, præter folia.

Tunc Dominus maledixit ficui his uerbis terribilibus: Nunquam in te fructus nascatur in sempiternum: quibus uerbis prolatis mox ficus exaruit, discipulis obstupescens.

Contemplant in hoc facto, merito maledici omnem creaturam, quæ non facit, ad quod à Deo creata est.

1. Nimis vicinum esse publica via, & ho-
minum conuersationi, facit, ut homo mul-
tis quidem verbis, sed paucis bonorum &
perum fructibus abundet.

2. Si ficus, idcirco tantum maledicta est,
& exaruit, quod fructum nullum protulerit,
quid fiet illis, qui nullos preferunt nisi
malos & noxios?

3. Considera sepe, ad quem finem à Deo
sis creatus, & fac quod debes: ne arescas, &
ad ignem sempiternum aptus fias, ut
accidit illis, qui nihil boni fa-
ciunt, cum pos-
sint.

FINIS MEDITATIONVM

LITA